

Časopis s podobami za slovensko mladino.
S prilogo „Angeljček“

Štev. 9.

V Ljubljani, dné 1. septembra 1904.

Leto XXXIV.

Naše čebelice.

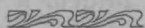
Zopet se je ajda bela
Tam na polju razcvetela,
In sedaj bo dan na dan
Vedno težji slednji panj.

Komaj zjutraj solnce vstane,
Že šumijo čez poljane
Po medú čebelice
Nosijo ga v celice.

To je šum! Še v naši šoli
Menda tak ni bil nikoli —
Pa bi bil, če ljubi ded
V šolo bi nam dali med.

Bolj kot igra in učenje
Deci nam diši strdenje —
Bódimo — čebelice
Glave naše — celice!

Stepin.

Materina prošnja.

„Oj prosim te, Mati dobrotna,
Ozdravi mi hčerko bolno;
Zato sem tod k tebi prispela,
Da milost izprosim si to.“

Ponižno Marija je prošnjo
Uslišala materi res,
Poslala je angela hitro
Na zemljo iz svetih nebes.

Pa v kočici borni zaprl je
Bolnici trpeči oko,
Da mati ko k domu se vrne,
Ozdravljeno našla že bo.

Gradiški.

